

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Voronă Lilian împotriva Firmei de Producție și Comerț „Rogob” Societate cu Răspunde Limitată privind anularea ordinului cu privire la concediere din serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 16.11.2015, Voronă Lilian a depus cerere de chemare în judecată împotriva FPC „Rogob” SRL privind anularea ordinului nr.461/1 cu privire la concedierea din serviciu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, fiind angajat la FPC „Rogob” SRL din 01.04.2010 în calitate de șofer-expeditor a fost concediat neîntemeiat și ilegal, deoarece nu a luat nimic din producția returnată de la magazine ca retur a producției după expirarea termenului de păstrare.

Menționează reclamantul că, faptul pe care îl declară pârâtul în ordinul cu privire la concediere din serviciu, precum că s-a depistat că cantitatea de producție trimisă de magazine nu coincidea cu cantitatea primită de depozit, nu este probat prin acte, ci doar prin declarații.

Consideră reclamantul că ordinul contestat este vădit ilegal, constatările ce stau la baza emiterii ordinului sunt premature pentru concediere, acestea țin de competența organului constatator și a instanței de judecată.

De asemenea, menționează că, contrar normelor, pârâtul și-a atribuit calitatea de organ de urmărire penală. Or, FPC „Rogob” SRL este în drept să concedieze angajatul, pentru comiterea unei fapte grave ce constituie contravenție sau infracțiune, doar în temeiul unei hotărâri irevocabile sau unei sentințe definitive.

Indică reclamantul că, ordinul nr.461/1 cu privire la concedierea din serviciu, urmează a fi anulat, deoarece este ilegal și nu au fost constatate prin acte confirmatoare faptele pe care le declară pârâtul, ci sunt doar niște declarații nefondate, deci normele din CM al RM au fost eronat aplicate și nefiind prezente motivele concedierii în baza art.86 alin. 1) lit. k) - comiterea de către salariatul care mănuieste nemijlocit valori bănești sau materiale a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de

salariatul respectiv.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr. 461/1 cu privire la concedierea din serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 23.05.2016 reprezentantul reclamantului Cazacu Veaceslav a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând emiterea unei hotărâri cu privire la anularea ordinului nr.461/1 privind concedierea din serviciu a lui Voronă Lilian cu schimbarea motivului de eliberare din funcție.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.06.2016, cerere de chemare în judecată înaintată de Voronă Lilian s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 04.07.2016, Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.06.2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.06.2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 17.11.2016 a fost expediată recurentului la 05.12.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 04.01.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 17 februarie 2017, FPC „Rogob” SRL a prezentat referință prin care solicită respingerea recursului înaintat de Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav, cu menținerea deciziei instanței de apel din 17 noiembrie 2016.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Voronă Lilian, reprezentat de avocatul Cazacu Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea